

แนวทางพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา
สหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

**The Guidelines for VUCA World Participative Supervision Development of
the Schools in Bangmunnak Union under the Office of Secondary
Educational Service Area Phichit**

ชลธิชา นักพรานบุญ¹, ธนกฤต สิทธิราช²

^{1,2}วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, ตาก, ประเทศไทย

Cholticha Nakpranboon¹, Thanakit Sittirach²

^{1,2}Northern College, Tak, Thailand

✉: tornaeng@gmail.com

(Corresponding Email)

Received: 21 April 2025; Revised: 02 May 2025; Accepted: 15 May 2025

© The Author(s) 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบการวิจัยแบบผสมมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อหาแนวทางพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 162 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์โดยหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) การร่วมปฏิบัติการนิเทศ ($\bar{x} = 3.79$) สูงที่สุด รองลงมาคือ การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ ($\bar{x} = 3.77$) การร่วมวางแผนการนิเทศ ($\bar{x} = 3.74$) และการร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ ($\bar{x} = 3.71$) ต่ำที่สุด ตามลำดับ แนวทางพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา การร่วมวางแผนการนิเทศ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ควรทำงานร่วมและเตรียมพร้อมตามสภาพจริง หากใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยจะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การร่วมปฏิบัติการนิเทศ ควรสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี มีการอบรมการใช้เทคโนโลยีและนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการนิเทศ พร้อมส่งเสริมให้ครูและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง การประเมินและสรุปผลการนิเทศควรทำในบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ โดย สนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม และเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน การประชุมให้ผลย้อนกลับควรส่งเสริม

ทักษะด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร และการใช้ภาษาผ่านการอบรมและฝึกปฏิบัติ พร้อมสร้างชุมชนการเรียนรู้ และติดตามประเมินผลการพัฒนาเพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพสูงสุดแสดงให้เห็นว่า การนิเทศที่มีประสิทธิภาพควรเน้นการทำงานร่วมกันในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติการนิเทศ การร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ และการร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับโดยส่งเสริมบรรยากาศที่ดี ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเหมาะสม มีการอบรมพัฒนาทักษะ และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา, การนิเทศแบบมีส่วนร่วม, ยุคโลกพลิกผัน

Abstract

This research employed a mixed-methods approach with the objectives of (1) studying the current conditions and challenges of participatory supervision in the era of global disruption at schools under the Bang Mun Nak Cluster, Secondary Educational Service Area Office Phichit, and (2) proposing development guidelines for such supervision. The sample included 162 school administrators, teachers, and educational personnel, as well as 9 experts. Data were collected through questionnaires and interviews, and analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. Findings revealed that the overall level of participatory supervision was high ($\bar{x} = 3.75$). The highest rated aspect was joint implementation of supervision ($\bar{x} = 3.79$), followed by joint feedback meetings ($\bar{x} = 3.77$), joint planning ($\bar{x} = 3.74$), and joint evaluation and conclusion ($\bar{x} = 3.71$), respectively. The proposed development guidelines include: (1) in the planning stage, supervisors and supervisees should collaborate based on real conditions, integrating technology to enhance instructional quality; (2) during implementation, a supportive working atmosphere should be fostered, with training in technology use and innovation to increase effectiveness and encourage active participation; (3) evaluation and conclusion should be conducted in a positive environment, utilizing appropriate tools and promoting knowledge sharing; (4) feedback meetings should emphasize technology, communication, and language skills through training and practice, alongside the creation of learning communities and continuous evaluation. The results suggest that effective supervision in the era of global disruption requires collaboration at all stages - planning, implementation, evaluation, and feedback - within a supportive atmosphere, utilizing appropriate technology and innovation, with skill development and active participation from all stakeholders.

Keywords: Development Guidelines, Participatory Supervision, Era of Global Transformation

1. บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมจาก การถ่ายทอด ความรู้ การฝึกอบรม การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อมสังคม เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ความสามารถและมี คุณลักษณะตรงตามความต้องการของประเทศชาติ และการศึกษา มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2565 – 2570) ยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เน้นการพัฒนาคน ให้มี ความเป็นคนที่สมบูรณ์พัฒนาคนให้มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม รวมถึงการสร้างคนให้อยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล โดย

การศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0 นั้น จะต้องมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ มาบูรณาการร่วมกันกับด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี ด้านวิศวกรรมศาสตร์และด้านคณิตศาสตร์เพื่อปรับปรุงหรือเสริมสร้างการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนจะเห็นได้ว่าบทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอนในยุคไทยแลนด์ 4.0 เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่หล่อหลอมให้ผู้เรียนเกิด "ทักษะ" ด้านต่าง ๆ (พาสนา จุฬรัตน์, 2561)

การนิเทศภายในสถานศึกษามีความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีการนิเทศ โดยบุคลากรของโรงเรียนใกล้ชิดกับปัญหาในโรงเรียนมากที่สุด ผู้นิเทศย่อมรู้ปัญหาได้ดีกว่า บุคคลภายนอกและแก้ปัญหาได้ตรงจุดมากกว่า การนิเทศภายในเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนาครูและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูให้ดียิ่งขึ้น การนิเทศภายในมีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อพัฒนาครูและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู เนื่องจากการนิเทศภายในเป็นความพยายามของผู้บริหารสถานศึกษา ในการแนะนำครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้นิเทศภายในสถานศึกษา เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้นำกลุ่ม เป็นผู้ประเมิน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน (บรรจงรงค์ วรเศรษฐสุขศิริ, 2562) ให้รู้จักปรับปรุงวิธีการสอน ช่วยในการพัฒนาครู ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ช่วยในการปรับปรุงสื่อและเนื้อหาการสอน ปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ของครู

ดังนั้น ในการดำเนินงานการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีกระบวนการเพื่อโน้มน้าวใจคน ในการกระตุ้นหรือสร้าง ความพึงพอใจให้เกิดพฤติกรรมการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งที่มีบทบาท สำคัญในการทำงานของบุคลากรในหน่วยงาน สถานศึกษาจะบรรลุเป้าหมาย มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงาน การให้ความช่วยเหลือครูผู้สอน โดยให้มีการปรับปรุงแนวการสอน มีการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน จึงกล่าวได้ว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการแนะนำช่วยเหลือครูให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน และอภิสรณ์ภาชนวรรณ์, 2561) การนิเทศภายในสถานศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ ความสามารถในด้านการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

จากผลการปฏิบัติงานด้านการนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่าด้าน กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จุดที่ควรพัฒนามากที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ และการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ รองลงมา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก ตามลำดับ ส่วนจุดที่ควรพัฒนาน้อยที่สุด คือตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร, 2566)

ความเป็นมาดังกล่าว กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จุดที่ควรพัฒนา มากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญในการศึกษาสภาพปัญหาการนิเทศ จึงได้จัดทำวิจัยเรื่อง แนวทาง พัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อหาแนวทางพัฒนากการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของ สถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา สหวิทยาเขต บางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
2. เพื่อหาแนวทางพัฒนากการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบาง มูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ขอบเขตของการวิจัย กำหนดขอบเขตเนื้อหา แหล่งข้อมูลและตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

3.1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ใช้การสังเคราะห์องค์ประกอบสภาพและปัญหาการนิเทศแบบมี ส่วนร่วมของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 เรื่อง ได้ 4 องค์ประกอบ คือ การร่วมวางแผนการนิเทศการ ร่วมปฏิบัติการนิเทศ การร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ และการร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ

3.1.2 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล แบ่งแหล่งข้อมูลออกเป็น 2 แหล่งตามระเบียบวิธีวิจัยคือ

1) กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปี การศึกษา 2567 จำนวน 162 คน

2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน กำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นและแบ่ง ผู้ทรงคุณวุฒิออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการหรืออาจารย์ใน มหาวิทยาลัย และศึกษานิเทศก์ ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Specific selection) ตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยกำหนด

3.1.3 ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่จะศึกษาประกอบด้วย

1) สภาพและปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขต บางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2) แนวทางพัฒนากการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบาง มูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3.2 การดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบผสม (mixed-method research) แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา สหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับประชากร มีวิธีดำเนินการดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา 2567 จำนวน 162 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Multiple choice) ประกอบด้วย ตำแหน่ง เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating scale) กำหนดเกณฑ์การแปลผลไว้ดังนี้

5 หมายถึง การนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง การนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง การนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง การนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง การนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันแบบสอบถามเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือกได้มากกว่า 1 ข้อในแต่ละด้าน (Multiple response) เพื่อนำผลไปวิเคราะห์เทียบกับเกณฑ์แล้วสรุปเป็นการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผัน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ มีวิธีดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันเพื่อใช้เป็นกรอบสร้างแบบสอบถามสภาพและปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผัน โดยการสังเคราะห์กำหนดขอบเขตเนื้อหาได้ 4 องค์ประกอบ นำไปสร้างนิยามปฏิบัติการเพื่อใช้เป็นโครงสร้างของข้อคำถาม

2. สร้างข้อคำถามตามกรอบการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันจำนวน 46 ข้อ

3. เสนอร่างแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจความถูกต้องการใช้ภาษา ความสอดคล้องกับเนื้อหา และความเหมาะสมของจำนวนข้อคำถามกับความครอบคลุมเนื้อหา ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

4. นำร่างแบบสอบถามมาปรับปรุง จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับใหม่เพื่อเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิดุษฎีบัณฑิตการบริหารการศึกษา และการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ประกอบด้วยอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item - Objective Congruence) ได้ค่า IOC แบบสอบถามทั้ง 2 ตอน ระหว่าง 0.60-1.00 ทุกข้อ

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 คนจาก โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .941 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลไปยังผู้อำนวยการในสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยการส่งมอบหนังสือต่อผู้บริหารสถานศึกษา แจกแบบสอบถาม ชี้แจงทำความเข้าใจ และนัดหมายเก็บแบบสอบถามคืน และเดินทางไปเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืนมาจำนวน 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์และประมวลผลแบบสอบถามโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติตามประเภทของแบบสอบถาม คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ตอนที่ 2 สภาพการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผัน วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอผลในรูปตารางและแปลผลตามเกณฑ์กำหนด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การหาแนวทางพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา สหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิ มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติเบื้องต้นที่กำหนด คือ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านการบริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่ต่ำกว่า 3 ปี ประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน นักวิชาการหรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) ใช้เป็นข้อคำถามความคิดเห็นปลายเปิด (Open-end) จำนวน 8 ข้อ ตามขอบเขตเนื้อหา 4 องค์ประกอบ ๆ ละ 2 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
2. นำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 สภาพและปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในแต่ละด้าน ๆ ละ 3 ข้อ มาสรุปอุปนัย เพื่อยกร่างเป็นข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตเนื้อหาทั้ง 4 องค์ประกอบ

3. นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจความถูกต้องการใช้ภาษา ความครอบคลุม และความสอดคล้องกับเนื้อหาเพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

4. จัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับใหม่ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิ

วิธีการเก็บข้อมูล ประสานขออนุเคราะห์กับผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการส่วนตัว เสนอชื่อและขอหนังสือแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบัณฑิตวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น ส่งหนังสือและแบบสัมภาษณ์ นัดหมายและดำเนินการตามกำหนด นำบันทึกผลการสัมภาษณ์มาตรวจความสมบูรณ์ถูกต้องเพื่อเตรียมวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลการสัมภาษณ์มาพิมพ์สรุปรวมรายด้านเรียงเป็นรายบุคคลแล้วสรุปอุปนัย วิเคราะห์ความสอดคล้องความคิดเห็นด้วยตารางวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ จัดลำดับตามความถี่ จากสูงไปหาต่ำ เสนอในรูปตารางวิเคราะห์เนื้อหาตามลำดับ อภิปรายใต้ตารางด้วยความเรียง

4. ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีผลแสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา สหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมและรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่	รายการ	ระดับปฏิบัติ		แปลผล	ลำดับที่
		$\bar{x}$	S.D.		
1	การร่วมวางแผนการนิเทศ	3.74	0.92	มาก	3
2	การร่วมปฏิบัติการนิเทศ	3.79	0.90	มาก	1
3	การร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ	3.71	1.00	มาก	4
4	การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ	3.77	0.90	มาก	2
รวมเฉลี่ย		3.75	0.93	มาก	

ตารางที่ 1 พบว่า การนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.93) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ พบว่า ด้านการร่วมปฏิบัติการนิเทศอยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.90) รองลงมา คือ การร่วมประชุมและให้ผลย้อนกลับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.90) การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 1.00) และการร่วมวางแผนการนิเทศมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.92) ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการนิเทศ โดยเฉพาะการร่วมวางแผนที่ยังมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ควรเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมตั้งแต่การออกแบบแผน ตลอดจนสนับสนุนการนิเทศแบบร่วมมือ เน้นบทบาทของผู้นิเทศเป็นผู้ให้คำปรึกษาและผู้สนับสนุน นอกจากนี้ควรพัฒนาระบบการให้ผลย้อนกลับให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง รวมทั้งใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการนิเทศที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกพลิกผันอย่างเหมาะสม

2. ผลการศึกษาปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีผลแสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

องค์ประกอบที่	รายการ	ระดับของปัญหา		ลำดับที่
		ความถี่ (f)	ร้อยละ	
1	การร่วมวางแผนการนิเทศ	137	58.29	1
2	การร่วมปฏิบัติการนิเทศ	118	52.44	3
3	การร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ	109	51.90	4
4	การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ	126	54.31	2

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผัน เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากสูงไปหาลดต่ำ พบว่า 1) การร่วมวางแผนการนิเทศ มีปัญหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.29 รองลงมาคือ การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ คิดเป็นร้อยละ 54.31 การร่วมปฏิบัติการนิเทศ คิดเป็นร้อยละ 52.44 และการร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ มีปัญหาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.90 ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการมีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนการนิเทศ ซึ่งเป็นปัญหามากที่สุด โดยเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ผ่านเวทีแลกเปลี่ยนหรือการระดมความคิดเห็น นอกจากนี้ควรพัฒนากระบวนการประชุมและการให้ผลย้อนกลับให้มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิด การเรียนรู้ร่วมกัน และควรส่งเสริมการนิเทศแบบปฏิบัติการร่วม พร้อมทั้งพัฒนาการประเมินและสรุปผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกขั้นตอนเชื่อมโยงกันอย่างมีคุณภาพในบริบทโลกยุคใหม่

3. ผลการหาแนวพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ข้อที่มีความถี่สูงสุดแต่ละด้าน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าความถี่แนวทางพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา

องค์ประกอบ	ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ	ความถี่	อันดับที่
1	ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรทำการวางแผนร่วมกัน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและเตรียมความพร้อมในการนิเทศตามสภาพความ	8	1
2	นิเทศและผู้รับการนิเทศควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน โดยสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ควรมีการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย และนำเสนอนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนิเทศในยุค	7	2

	ดิจิทัล อีกทั้งยังควรส่งเสริมให้ครูและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการนิเทศอย่างจริงจัง		
3	ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรสร้างบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการอบรมสนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม และเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	7	2
4	ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมทักษะด้านเทคโนโลยี การพูด และการฟัง รวมถึงการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ ผ่านการอบรมและการฝึกปฏิบัติ พร้อมสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่พัฒนาต่อเนื่อง ควรติดตามผลและประเมินการพัฒนาความสามารถของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพสูงสุด	7	2

ตารางที่ 3 พบว่า แนวพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินการพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมในยุคโลกพลิกผันโดยเริ่มจากการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกับบุคลากรทุกฝ่าย วางแผนการนิเทศที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของสถานศึกษา จัดสรรทรัพยากรและงบประมาณ สนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ครูและบุคลากร ผ่านการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ

5. อภิปรายผล

สภาพการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า การร่วมปฏิบัติการนิเทศอยู่ในระดับสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในกระบวนการนิเทศ ซึ่งอาจหมายความว่าครูและบุคลากรให้ความสำคัญกับการลงมือปฏิบัติจริงในกระบวนการนิเทศมากที่สุด เพราะอาจส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการสะท้อนผลการนิเทศยังได้รับความสำคัญพอสมควรแต่ด้าน อาจสะท้อนถึงข้อจำกัดบางประการ ดังนั้น หากต้องการพัฒนาให้ทุกด้านของการนิเทศแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรส่งเสริมและปรับปรุงกระบวนการวางแผนการนิเทศให้ดึงดูดและเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิจัยของสรุภเพชญ ศิริเกตุ (2563) พบว่า การนิเทศภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ และระบบการประกันคุณภาพที่สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนิเทศภายในนิเทศโดยบุคลากรภายในหน่วยงาน ซึ่งอาจเป็นผู้บริหาร หัวหน้าฝ่าย หัวหน้างาน หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะผู้ทำการนิเทศภายใน ในการนิเทศงาน ใช้กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศ และผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานเดียวกัน ร่วมพิจารณา

ปัญหา แนวทางในการแก้ปัญหาในการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวาราลักษณ์ อาจิวิชัย (2565) พบว่า ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้องในการนิเทศร่วมกันประชุมสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานและให้ผลย้อนกลับเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล เนื้อหาที่ต้องการวัดและประเมินผล การใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในการวัดและประเมินผล ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศและผู้เกี่ยวข้องในการนิเทศร่วมกันประชุมสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงานและให้ผลย้อนกลับเพื่อออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิกานต์ บัวศรี (2566) พบว่า หน่วยงานต้นสังกัดมีการส่งเสริมโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วยการอบรมสัมมนา ภายใต้การศึกษา “เรียนดี มีความสุข” จึงส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำเอาความรู้ และการทำงานอย่างมีส่วนร่วม ที่ได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัดมาใช้ในเกิดการทำงานเป็นทีม มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปัญหาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผัน มีผลการวิจัยที่สามารถนำมาเสนอและอภิปรายผล ดังนี้ 1) การร่วมวางแผนการนิเทศ พบว่า ผู้นิเทศและผู้รับขาดการวางแผนการนิเทศร่วมกัน มีการเปลี่ยนแปลงแผนการนิเทศอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพย์ ศรีทรัพย์ (2565) พบว่า กระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนมีความแตกต่างกัน มีทั้งปัจจัยที่เอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนิเทศ การนิเทศยังขาดความต่อเนื่อง 2) การร่วมปฏิบัติการนิเทศ พบว่า ครูขาดการเตรียมความพร้อมในการนิเทศ สถานศึกษาขาดการเอื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่ออำนวยความสะดวก ในการสนับสนุนการปฏิบัติการนิเทศสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐธัญญา พวงศรี (2565) พบว่า ขาดการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อตอบสนองความต้องการ และยังขาดการวางแผนในการจัดการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร 3) การร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ พบว่า นิเทศและผู้รับการนิเทศขาดการติดตามข่าวสาร การรู้เท่าทันสื่อ และการรู้จักปรับตัวต่อการร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ สอดคล้องกับผลงานวิจัยจตุรงค์ ธนะสีลังกูร (2565) พบว่า ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการ ขาดแคลนบุคลากรผู้รับผิดชอบ ขาดแนวปฏิบัติ ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความตระหนักในการเปิดใจ และ ขาดเครื่องมือในการดำเนินการนิเทศภายใน 4) การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ พบว่า ผู้บริหารขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการการประชุมและให้ผลย้อนกลับ ครูขาดการยอมรับฟังความคิดเห็นสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพุทธชาติ แสนอุบล (2560) พบว่า โรงเรียนไม่นำผลการนิเทศภายใน เพื่อใช้ในการปรับปรุง และพัฒนางานการบริหารโรงเรียนทั้งระบบ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีแนวทางการแก้ไข้ปัญหา ประเด็นนี้โดยคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมการนิเทศภายในนำผลการนิเทศภายในรายงานต่อ ผู้บริหารเพื่อการพิจารณาความดีความชอบ

แนวทางพัฒนาการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษาสหวิทยาเขตบางมูลนาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การร่วมวางแผนการนิเทศ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรทำการวางแผนร่วมกัน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและเตรียมความพร้อมในการนิเทศตามสภาพความเป็นจริง หากมีการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวกในการทำงาน และสามารถผลิตสื่อเผยแพร่การนิเทศไปยังชุมชนได้ จะช่วยให้ชุมชนเห็นถึงศักยภาพและคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ในการวางแผนและการทำงานร่วมกันช่วยให้กระบวนการนิเทศมีความคล่องตัว และสามารถปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงแผนการได้ตามสถานการณ์ การบูรณาการความรู้จากหลากหลายด้าน สอดคล้องกับวิจัยของจักรกฤษณ์ กังหัน (2565) พบว่า ด้านการวางแผนและเตรียมการนิเทศ สถานศึกษาควรศึกษาความต้องการใช้งานแพลตฟอร์มดิจิทัล ออกแบบ การใช้งานแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เข้าถึงง่าย ให้ตรงกับความต้องการใช้งานนำไปทดสอบการใช้งานและประเมินผล

2. การร่วมปฏิบัติการนิเทศ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศควรสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน โดยสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน นอกจากนี้ควรมีการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย และนำเสนอนวัตกรรมใหม่ ๆ ทันสมัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสิทธิภาพในการนิเทศในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมให้ครูและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในกระบวนการนิเทศ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร การจัดการเวลา การติดตามผล และการสร้างสรรค์เนื้อหาดิจิทัลร่วมกัน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกันและการพัฒนาอย่างสอดคล้องกับวิจัยของจักรกฤษณ์ กังหัน (2565) พบว่า ด้านการปฏิบัติการนิเทศภายในสถานศึกษา ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมทักษะ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้นิเทศ ต้องศึกษาบทบาทและเทคนิคการนิเทศที่มีความเป็นกัลยาณมิตร ไม่สร้างความกดดันให้ผู้รับการนิเทศ และสะท้อนผลการนิเทศร่วมกัน ค้นหาจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา ปรับปรุง ให้ผู้รับการนิเทศ ได้มีแนวทางในการแก้ไขเพื่อร่วมแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน

3. การร่วมประเมินและสรุปผลการนิเทศ นิเทศและผู้รับการนิเทศควรสร้างบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการอบรม สนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม และเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การอบรมและการสนับสนุนเครื่องมือที่เหมาะสม พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิจัยของจักรกฤษณ์ กังหัน (2565 : 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการดำเนินการนิเทศภายในโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนเอกชน จังหวัดแพร่ พบว่า ด้านการประเมินผลการนิเทศ ผู้บริหารควรเลือกใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (แบบปิด) ส่งข้อมูลให้ผู้รับการนิเทศโดยตรง ควรเป็นไปแบบกัลยาณมิตร โดยหากพบข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุง แก้ไขคุณภาพของการจัดการเรียนรู้

4. การร่วมประชุมให้ผลย้อนกลับ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมทักษะด้านเทคโนโลยี การพูดและการฟัง รวมถึงการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจ ผ่านการอบรมและการฝึกปฏิบัติ พร้อมสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่พัฒนาต่อเนื่อง ควรติดตามผลและประเมินการพัฒนาความสามารถของผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การประชุมมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพราะผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่า ผู้รับการนิเทศและผู้นิเทศควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เทคโนโลยีผ่านการปฏิบัติจริง การพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านกิจกรรมต่าง ๆ และการส่งเสริมการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ โดยยึดตามแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้การประชุมและการให้ข้อเสนอแนะแบบย้อนกลับเกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิษณีย์ ทศตะ (2561

) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศประชุมร่วมกันหลังปฏิบัติการนิเทศ วิพากษ์ผลการปฏิบัติการนิเทศและวิเคราะห์ผลการนิเทศร่วมกัน นิเทศทบทวนและสรุปประเด็นจากผลการนิเทศร่วมกัน

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดนโยบายหรือแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการนิเทศแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในทุกขั้นตอนของกระบวนการนิเทศ รวมถึงการประเมินและสรุปผล
2. สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการนิเทศ โดยร่วมวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และวิสัยทัศน์งานนิเทศ
3. ศึกษาวิเคราะห์พัฒนาการนิเทศให้สอดคล้องกับบริบทของโลกยุคพลิกผันและตอบโจทย์ความต้องการของสถานศึกษาได้ดียิ่งขึ้น
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาทักษะการนิเทศแบบมีส่วนร่วม โดยสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศและสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมในการออกแบบแผนการนิเทศ
5. ครูผู้สอนควรเปิดใจรับการนิเทศและแลกเปลี่ยนแนวทางการสอนกับเพื่อนครู รวมถึงปรับใช้เทคนิคที่ได้รับในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการร่วมการวางแผนการนิเทศที่ส่งผลต่อการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผัน ในสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการร่วมปฏิบัตินิเทศที่ส่งผลต่อการนิเทศแบบมีส่วนร่วมยุคโลกพลิกผันในสถานศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ อังคะนาวิน, & อภิสรร์ ภาชนะวรรณ. (2561). การนิเทศการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 4(1), 193–206.
- จักรกฤษณ์ กังหัน. (2565). *สภาพและแนวทางการดำเนินการนิเทศภายในโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของโรงเรียนเอกชน จังหวัดแพร่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จตุรงค์ ณะสีลังกูร. (2565). รูปแบบการพัฒนาทักษะการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: พหุกรณีศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารราชพฤกษ์*, 20(2), 69–84.

- ชนิกานต์ บัวศรี. (2566). *สภาพการดำเนินการนิเทศการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- ณัฐธัญญา พวงศรี. (2565). *กระบวนการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1. วารสารสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา , 12(1), 1-13.*
- บรรจงรงค์ วรเศรษฐสุโขศิริ. (2562). *การพัฒนากระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ในศตวรรษที่ 21* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา).
- พาสณา จุลรัตน์. (2561). *การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0. บทความวิชาการ สาขา มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(2), 2363-2380.*
- พุทธชาติ แสนอุบล. (2560). *สภาพ ปัญหา และแนวทางการปรับปรุงการนิเทศภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา).
- รุ่งทิพย์ ศรีทรัพย์. (2565). *สภาพปัญหาการนิเทศภายในด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในศูนย์ เครือข่ายที่ 4 เขานางนอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. วารสารปัญญา, 29(2), 67-80.*
- วรลักษณ์ อาจวิชัย. (2565). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- วิชัญญ์ ทศตะ. (2561). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- สรพรเพชญ์ ศิริเกตุ. (2563). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดกาฬสินธุ์* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. (2566). *รายงานการสังเคราะห์การประเมินตนเองของ สถานศึกษา (SAR) ประจำปี 2566.*